

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/77/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3815000253
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3815000253.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Rastislava Vranku a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanému L. A. pre prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 24. februára 2016 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Prievidza proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k.OT/48/2015-48 zo dňa 10. augusta 2015, a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. sa napadnutý rozsudok z r u š u j e vo výroku o treste zákazu činnosti.

Podľa § 322 ods. 3 Tr. por. s použitím § 61 ods. 3, ods. 7 Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. sa obžalovanému ukladá trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu vo výmere 5 (päť) rokov a 6 (šesť) mesiacov.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Prievidza zo dňa 10. augusta 2015, sp.zn.OT/48/2015 bol obžalovaný L. A. uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., na skutkovom základe, že

-dňa 20. júna 2015 o 15.59 hodine po tom, čo požil alkoholické nápoje a mal v dychu 0,91 mg/l alkoholu, viedol po ceste II/574 medzi obcami Liešťany a Nitrianske Rudno, okres Prievidza, osobné motorové vozidlo značky Ford Focus C- Max, evidenčné číslo F.-XXX/B..

Za tento trestný čin bol obžalovaný L. A. podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák. odsúdený k trestu odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., § 50 ods. 1 Tr. zák. podmenečne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 14 mesiacov. Zároveň mu okresný súd podľa § 61 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák., § 39 ods. 1 Tr. zák. uložil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 24 mesiacov.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol prokurátor Okresnej prokuratúry v Prievidzi (ďalej len „prokurátor“) pre nesprávnosť výroku o uloženom treste zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v neprospech obžalovaného. V písomných dôvodoch odvolania prokurátor namietol, že výrok o uloženom treste zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkého druhu v napadnutom rozsudku uložený mu za použitia § 61 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/, § 39 ods. 1 Tr. zák. v trvaní 24 mesiacov považuje za nezákonný a v rozpore s ustanovením § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. Prokurátor ďalej uviedol, že okresný súd mal zvažovať uloženie trestu zákazu činnosti na doživotie v zmysle § 61 ods. 5 písm. a/, ods. 7 Tr. zák. s použitím § 7b ods. 2 Tr. zák., pretože obžalovaný bol v posledných 15 rokoch 3-krát odsúdený súdom za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky, resp. za riadenie motorového vozidla v opitosti (viď. talianske odsúdenia) a u aktuálneho skutku viedol vozidlo štvrtýkrát pod takým vplyvom alkoholu, že sa dopustil prečinu

ohrozenia pod vplyvom návykovej látky. Vzhľadom na takýto spôsob vedenia života obžalovaného v posledných 15 rokoch podľa názoru prokurátora by nepovažoval ani prípadnú aplikáciu § 438d Tr. zák. za správnu a zákonnú. Poukázal na to, že pokiaľ by však bol odvolací súd toho názoru, že napriek § 7b ods. 2 Tr. zák. nemožno odsúdenia z Talianska zohľadniť ako odsúdenia za ohrozenia pod vplyvom návykovej látky našimi súdmi, minimálne nebolo namieste aplikovanie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení, keďže spôsob života obžalovaného v posledných 15 rokoch nemožno hodnotiť ako odôvodňujúci zrejmu neprimeranosť zákazu činnosti v trvaní nad 5 rokov 6 mesiacov. Obžalovaný v posledných 15 rokoch preukázateľne a bez pochybností 5-krát spolu s aktuálnym skutkom (3-krát odpis RT, 1-krát evidenčná karta vodiča- priestupok) viedol vozidlo pod vplyvom alkoholu. Prokurátor ďalej poukázal na to, že obžalovaný bol od roku 2008 6-krát postihnutý za priestupky v oblasti dopravy, z toho 3-krát za rýchlosť jazdy a 1-krát v roku 2010 (skutok 9.10.2010) už za skôr spomínané vedenia vozidla pod vplyvom alkoholu, kedy mu bola uložená pokuta vo výške 700 € a zákaz činnosti na dobu 36 mesiacov. Podľa názoru prokurátora z dokazovania na hlavnom pojednávaní nevyplýval ani žiadny iný dôvod na aplikáciu § 39 ods. 1 Tr. zák., len ten, ktorý uviedol súd v napadnutom rozsudku, resp. v jeho odôvodnení, že na predchádzajúce odsúdenia v Taliansku vôbec neprihliadol, lebo ich nemal celé k dispozícii a neboli preložené a na odsúdenie tuzemským súdom v roku 2001 síce prihliadol, ale použil vzhľadom na jeho zahľadenie a dlhší čas od jeho spáchania § 39 ods. 1 Tr. zák. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby odvolací súd zrušil výrok napadnutého rozsudku o treste zákazu činnosti z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a nahradil ho svojim rozhodnutím, v ktorom uloží obžalovanému L. A. trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu podľa § 61 ods. 5 písm. a/, ods. 7 Tr. zák. s použitím § 7b ods. 2 Tr. zák. na doživotie, respektíve alternatívne v prípade neuznania odsúdení talianskymi súdmi uloží obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu podľa § 61 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ Tr. zák. v trvaní nad 5 rokov a 6 mesiacov.

K odvolaniu prokurátora sa do konania verejného zasadnutia krajského súdu obžalovaný L. A. písomne nevyjadril.

Prokurátorka Krajskej prokuratúry v Trenčíne na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhla, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti z dôvodov uvedených v § 321 ods. 1 písm. e/ Tr. por. a podľa § 322 ods. 3 Tr. por. sám rozhodol a uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu podľa § 61 ods. 5 písm. a/, ods. 7 Tr. zák., za použitia § 7b ods. 2 Tr. zák. na doživotie, alebo v prípade neuznania odsúdení talianskymi súdmi, uložil obžalovanému trest zákazu činnosti vedenia motorových vozidiel všetkého druhu podľa § 61 ods. 3, § 38 ods. 3, § 36 písm. l/ Tr. zák. vo výmere nad 5 rokov a 6 mesiacov.

Obžalovaný L. A. na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhol, aby odvolací súd odvolanie prokurátora ako nedôvodné zamietol, nakoľko považuje napadnutý rozsudok za zákonný a správny.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania prokurátora podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na verejnom zasadnutí dňa 24. februára 2016 na podklade podaného odvolania prokurátorom pre nesprávnosť výroku o uloženom treste zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v neprospech obžalovaného, ktoré mu spolu so spisom boli predložené dňa 16. septembra 2015, preskúmal podľa § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť len výroku o treste zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Pokiaľ ide o preskúmanie správnosti postupu okresného súdu, ktoré predchádzalo vydaniu odvolaním napadnutého výroku rozsudku, z obsahu odvolania prokurátora vyplýva, že odvolanie neobsahuje žiadne námietky voči postupu okresného súdu, pričom odvolací súd nezistil v postupe okresného súdu chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd, vychádzajúc zo zisteného skutkového stavu a právnej kvalifikácie konania, teda výrokov o vine, ktoré neboli a ani nemohli byť napadnuté odvolaním (podľa § 257 ods. 5 Tr. por. súdom prijaté vyhlásenie obžalovaného o vine je

neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním) a ktorých správnosť odvolací súd nemohol preskúmať, pochybil vo výroku, ktorým podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 a § 39 Tr. zák. uložil obžalovanému trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 24 mesiacov, pretože takto uložený trest obžalovanému okresným súdom bol uložený v rozpore s ustanoveniami Trestného zákona.

Obžalovaný L. A. bol uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák., keďže vykonával v stave vylučujúcom spôsobilosť, ktorý si privodil vplyvom návykovej látky inú činnosť, pri ktorej mohol ohroziť život alebo zdravie ľudí alebo spôsobiť značnú škodu na majetku a bol mu uložený podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/ Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. podmienene odložený so skúšobnou dobou v trvaní 14 mesiacov a podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l/ Tr. zák., § 38 ods. 3 a § 39 Tr. zák. mu bol zároveň uložený trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu v trvaní 24 mesiacov.

Odvolací súd zistil, že okresný súd pri ukladaní trestu zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu obžalovanému L. A. pri určení jeho výmery postupoval v rozpore so zákonom. Obžalovanému totiž mimoriadne znížil trest zákazu činnosti riadiť motorové vozidlá všetkého druhu s použitím § 39 ods. 1 Tr. zák., hoci na postup predpokladaný v citovanom zákonnom ustanovení neboli u neho splnené zákonné podmienky.

Podľa § 39 ods. 1 Tr. zák. môže súd páchatelovi znížiť (uložiť) trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom, ak vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania. Zo znenia citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že hoci neviaže jeho aplikáciu na „výnimočné“ okolnosti prípadu, ani na „mimoriadne“ pomery páchatel'a, už z názvu ustanovenia § 39 Tr. zák. a jeho výkladu vyplýva, že ide o mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody a nie o pravidelný postup súdu. Z uvedeného dôvodu sa použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. nemôže odôvodniť len bežne sa vyskytujúcimi skutočnosťami, ale súd môže pristúpiť k mimoriadnemu zníženiu trestu len za existencie takých okolností alebo pomerov, ktoré sa u trestných činov a ich páchatel'ov bežne nevyskytujú a ktoré je možné vyhodnotiť v prospech páchatel'ov. Práve táto ich výnimočnosť alebo neštandardnosť objektívne spôsobuje, že trest ukladaný v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby by bol pre páchatel'a neprimerane prísny a na dosiahnutie účelu trestu by postačoval aj trest kratšieho trvania. Pri rešpektovaní zásady adekvátnosti trestu s prihliadnutím na povahu, závažnosť činu a osobu páchatel'a preto trestný zákon umožňuje súdu na túto situáciu reagovať možnosťou mimoriadneho zníženia trestu aj pod dolnú hranicu trestnej sadzby ustanovenej zákonom, pričom je dôležité, aby súd jeho uplatnenie vždy argumentačne odôvodnil takým spôsobom, aby nevznikli žiadne pochybnosti o oprávnenosti použitia tohto ustanovenia. V posudzovanej veci však okresný súd takto nepostupoval, keďže vo vzťahu k obžalovanému L. A. neuviedol žiadnu bežne sa nevyskytujúcu (výnimočnú) okolnosť prípadu (resp. viacero takých okolností) alebo také (mimoriadne) pomery páchatel'a, ktoré by vyznievali v jeho prospech a ktoré by mali význam pre mimoriadne zníženie trestu. V tomto smere sa okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku obmedzil len na konštatovanie, že u obžalovaného L. A. je pri ukladaní trestu zákazu činnosti dôvodné aplikovať ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu vo vzťahu k ustanoveniu § 61 ods. 3 Tr. zák., pretože obžalovaný bol odsúdený Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom v roku 2001, pričom v skúšobnej dobe sa osvedčil (hľadá sa na neho, akoby nebol súdne trestaný), preto uloženie trestu zákazu činnosti nad 5 rokov a 6 mesiacov by sa javilo ako neprimerané.

Pokiaľ ide o pomery páchatel'a, ktoré by boli tak pozoruhodné, že by boli dôvodom na aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., tieto u obžalovaného L. A. nie sú dané. Za pomery páchatel'a (v podstate za pomery osobitného zreteľa) treba považovať rodinné a osobné pomery, ktoré sú v stave u každého páchatel'a pri uložení trestu vyvolať osobitne citelný dopad. V podstate ide o pomery (rodinné, osobné), ktoré existujú nie v čase páchania činu, ale v čase ukladania trestu a za takéto pomery páchatel'a treba považovať predovšetkým narušený zdravotný stav, starostlivosť o početnú rodinu a skutočnú odkázanosť viacerých osôb na príjem zo zárobkovej činnosti páchatel'a. O takúto situáciu však u obžalovaného L. A. nejde, a preto aplikácia ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody z hľadiska pomerov páchatel'a neprichádzala do úvahy.

Okolnosťami prípadu z hľadiska použitia § 39 ods. 1 Tr. zák. sú všetky skutočnosti, ktoré majú vplyv na posúdenie povahy, charakteru a závažnosti trestného činu, vrátane možností nápravy páchatela. Mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody možno tiež odôvodniť i okolnosťami, ktoré sú znakom príslušnej skutkovej podstaty trestného činu, pokiaľ ich význam alebo intenzita, ktorou boli naplnené, výraznejšie vybočujú z obvyklých prípadov takýchto trestných činov a preto odôvodňujú zhovievavejší prístup pri ukladaní trestu, pričom medzi takéto skutočnosti by bolo možné zaradiť napr. spáchanie trestného činu pod tlakom závislosti alebo podriadenosti, spáchanie trestného činu pod vplyvom hrozby alebo nátlaku, či pod vplyvom ťaživých rodinných pomerov, ktoré si páchatel nezavinil sám. Za okolnosti prípadu, ktoré by si zasluhovali osobitnú pozornosť a ktoré by umožňovali aplikáciu ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák., možno teda v niektorých prípadoch považovať aj viac (najmenej tri) významných pohľadujúcich okolností, medzi nimi z hľadiska možností nápravy páchatela aj jeho priznanie sa k trestnému činu a jeho úprimné oľutovanie, pritom pri nedostatku priťažujúcich okolností.

Odvolací súd vzhľadom na vyššie uvedené okolnosti dospel k záveru, že neboli u obžalovaného L. A. splnené podmienky na mimoriadne zníženie trestu zákazu činnosti podľa § 39 ods. 1 Tr. zák., preto odvolacie námietky prokurátora odvolací súd považoval vo vzťahu ku aplikovaniu § 39 ods. 1 Tr. zák. za opodstatnené.

V posudzovanej trestnej veci u obžalovaného L. A. prevažujú v rozhodnej miere okolnosti vyznievajúce v jeho neprospech. Obžalovaný L. A. bol doposiaľ päťkrát riešený v priestupkovom konaní za priestupky v cestnej doprave. Doteraz bol trikrát súdne trestaný, pričom jedenkrát to bolo na území Slovenskej republiky rozhodnutím Okresného súdu v Novom Meste nad Váhom, sp.zn.1T/199/2001 zo dňa 31.8.2001 pre obdobnú trestnú činnosť, na ktorú sa v súčasnosti hľadí, akoby odsúdený nebol. Ďalej bol obžalovaný dvakrát odsúdený mimo územia Slovenskej republiky, a to talianskymi súdmi, rozsudkom Súdu v meste Voghera, Taliansko, sp.zn.57/2008/R zo dňa 28.4.2006 za riadenie motorového vozidla v opitosti, za ktorý mu bol uložený peňažný trest vo výške 400,-Eur a rozhodnutím G.I.P.- Tribunale-Treviso, Taliansko, sp.zn.5009/2008 za riadenie motorového vozidla v opitosti a bol mu uložený peňažný trest vo výške 5.850,-Eur.

Pri úvahách uloženia trestu zákazu činnosti obžalovanému L. A. na doživotie podľa § 61 ods. 5 písm. a/, ods. 7 Tr. zák. krajský súd dospel k záveru, že na rozhodnutia talianskych súdov u obžalovaného v súlade ustanovením § 7b ods. 2 Tr. zák. nemožno v danom prípade (de iure) prihliadať, nakoľko novela Trestného zákona (Zákon č.334/2012 Z.z., ktorým bol Trestný zákon doplnený o ustanovenie § 7b ods. 1, ods. 2) nadobudla účinnosť dňa 1.1.2013, pričom podľa prechodných ustanovení k úpravám účinným od 1.1.2013 (§ 438e platného a účinného Trestného zákona) na odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie podľa § 7b ods. 2 sa neprihliada, ak nadobudlo právoplatnosť pred 1.1.2013. Krajský súd z odpisu z registra trestov na obžalovaného L. A. zistil, že obe talianske súdne rozhodnutia nadobudli právoplatnosť pre 1. januárom 2013, preto nie je možné pri ukladaní trestu zákazu činnosti obžalovanému L. A. na ne prihliadnuť. Z uvedeného dôvodu v danom prípade je u obžalovaného vylúčené uloženie trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na doživotie.

Odvolací súd však zistil, že pri ukladaní trestu zákazu činnosti sú u obžalovaného splnené zákonné podmienky na uloženie trestu zákazu činnosti v súlade s ustanovením § 61 ods. 3 Tr. zák. podľa ktorého, ak súd odsudzuje páchatela za trestný čin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289, ktorého sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, ktorý už bol za taký trestný čin alebo za trestný čin usmrtienia podľa § 149 ods. 4 alebo 5, ktorých sa dopustil ako vodič dopravného prostriedku, odsúdený, uloží mu trest zákazu činnosti v hornej polovici trestnej sadzby uvedenej v odseku 2, teda v rozmedzí od 5 rokov 6 mesiacov do 10 rokov (výpočet: § 61 ods. 2 Tr. zák. ustanovuje dolnú hranicu trestnej sadzby trestu zákazu činnosti vo výmere 1 rok a hornú hranicu trestnej sadzby trestnej sadzby trestu zákazu činnosti vo výmere 10 rokov; rozdiel medzi hornou a dolnou hranicou trestnej sadzby predstavuje 9 rokov /10 rokov - 1 rok = 9 rokov/ a z toho 1 vo výmere 4 rokov 6 mesiacov; teda dolnou hranicou zákonnom upravenej trestnej sadzby trestu zákazu činnosti je výmera 5 rokov 6 mesiacov). V tejto súvislosti krajský súd poukazuje na ustanovenie § 61 ods. 7 Tr. zák., podľa ktorého na ukladanie trestu zákazu činnosti podľa odsekov 3 až 5 nemá vplyv na zahľadnenie odsúdenia. Napriek tomu, že na obžalovaného L. A. sa pri jeho odsúdení Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom zo dňa 31.8.2001, sp.zn.1T/199/2001 podľa § 70 ods. 1 Tr. zák. účinného do 1.1.2006 hľadí, akoby nebol odsúdený, na účely uloženia trestu zákazu činnosti uvedené zahľadnenie odsúdenia nemá *expresis verbis* žiaden vplyv a je potrebné i zahľadnené odsúdenie zohľadniť. Okresný súd Nové Mesto nad Váhom rozhodnutím

zo dňa 31.8.2011, sp.zn.1T/199/2001 uznal obžalovaného L. A. za vinného z trestného činu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 201 písm. b/ Tr. zák. účinného do 1.1.2006 a z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 171 ods. 1 písm. c/ Tr. zák. účinného do 1.1.2006 a bol mu uložený trest odňatia slobody podmiennečne vo výmere 12 mesiacov so skúšobnou dobou do 15.9.2002 a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na dobu 2 roky. Zároveň odvolací súd pri ukladaní výšky trestu zákazu činnosti obžalovanému zistil na jednej strane dve poľahčujúce okolnosti, a to podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., že sa obžalovaný k trestnej činnosti priznal a trestný čin úprimne oľutoval a podľa § 36 písm. n/ Tr. zák., že napomáhal pri objasňovaní trestnej činnosti príslušným orgánom - súdu, nakoľko na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom urobil vyhlásenie o vine, ktoré okresný súd po splnení zákonných podmienok prijal. Na druhej strane nezistil u obžalovaného ani jednu priťažujúcu okolnosť. Pri prevahe poľahčujúcich okolností znížil hornú hranicu trestnej sadzby trestu zákazu činnosti v súlade s ustanovením § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. o 1/3 a trest ukladal v rozmedzí upravených trestných sadzieb s dolnou hranicou 5 rokov a 6 mesiacov a hornou hranicou 7 rokov.

Odvolací súd na podklade dôvodne podaného odvolania prokurátora podaného v neprospech obžalovaného zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. d/, ods. 2 Tr. por. napadnutý rozsudok vo výroku o treste zákazu činnosti a pochybenie okresného súdu napravil sám postupom podľa § 322 ods. 3 Tr. por. tak, že obžalovanému L. A. uložil podľa § 61 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. l/, n/ Tr. zák. trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu na samej dolnej zákonom upravenej hranici vo výmere 5 rokov a 6 mesiacov. Takto stanovený trest zodpovedá všetkým zákonným hľadiskám stanoveným pre jeho ukladanie v zmysle § 34 ods. 1 až 4 Tr. zák. konkrétnej miere závažnosti spáchaného trestného činu vyplývajúcej z jeho povahy a spôsobu spáchania, zisteným poľahčujúcim a priťažujúcim okolnostiam, ako aj pomerom obžalovaného a možnosťami jeho nápravy z hľadiska účelu trestu, jeho individuálnej i generálnej prevencie, pričom uložený trest odňatia slobody v takto stanovenej výmere je dostatočným vyjadrením morálneho odsúdenia obžalovaného spoločnosťou.

Na základe vyššie uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení odvolací súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.